

Minun Töölöni -kirjoituskilpailun palkitut 2017

1. - 2. -LUOKKALAISTEN SARJA

Töölön ala-aste

1. palkinto

Kalle Korkeakunnas 2C:

Elämää Töölössä sadan vuoden kuluttua

Hei, olen Kalle ja kerron teille, millaista Töölössä voisi olla sadan vuoden kuluttua.

Ensinnäkin autot olisivat varmaan museossa ja olisi leiju-autoja. Kodeissa olisi melkein kaikki automaattitoimintoja. Töölössä voisi olla sadan vuoden kuluttua myös iso robotti, joka pystyy tekemään melkein kaiken. Ihmisillä todennäköisesti olisi suojapuvut jotka suojaisivat pahemmilta haavereilta.

Nykyaikaiset talot olisivat varmasti kunnostettu vähintään neljään kertaan tämän sadan vuoden aikana. Puistoissa keinoja ei tarvitsisi työntää ja jos sinulla ei olisi edellä mainittua suojapukua päälläsi ja putoaisit jostain, niin varmasti tulisi automaattinen patja allesi, jotta sinua ei sattuisi.

Varmasti Suomessa olisi myös monta uutta menestynyttä töölöläistä. Töölöstä voisi löytää myös vaikka sinun kotisi alta kultahippu.

Toivottavasti Töölössä olisi hieman vähemmän saasteita. Keksitty olisi myös liikuntamittari, joka hälyttää, jos sinun täytyisi lähteä ulos vaikka kävelylenkille. Luulisi, että olisi keksitty myös muistiranneke, johon pitäisi kirjoittaa kaikki asiat, mitä sinun täytyisi ottaa mukaan vaikka yökylään. Sinun pitäisi ottaa ainakin hammasharja ja sinun täytyisi myös kirjoittaa siihen, minne menet ja laittaa se reppuun tai kassin, kumpi sinulla nyt onkaan mukana.

Kunniamaininta

Leo Erik Ilmari Vauhkonen 2C:

Töölön eläimiä

Töölössä on paljon eläimiä, esimerkiksi orava, varis ja karhu. Yleisempiä ovat orava ja varis. Karhun taas voi nähdä metsässä. Karhu on myös Suomen kansalliseläin, mutta sen voi löytää vain patsaana kansallismuseon edestä.

Töölössä voi nähdä myös lokin/naurulokin, koiran, kissan ja ketun. Toreilta voi löytää helposti pulun. Suomen kansallislintu on joutsen. Sibelius-puistosta voit löytää myös hanhen, mutta kyllä siellä oraviakin on.

Luonnosta voit löytää myös punatulkun, talitiaisen tai sorsan/sinisorsan. Jäniksenkin voit nähdä puistossa. Rottiakin voit löytää pieniltä metsäalueilta. Ötököitä löytyy vähän joka paikasta. Kaloja löytyy esimerkiksi Töölönlahdesta.

Kunniamaininta

Sofia Rätty 2C:

Elämää Töölössä sadan vuoden päästä

Töölössä olisi lentäviä autoja ja busseja. ei olisi polkupyöriä vaan suihkumoottoreita, joilla kuljettaisiin. Olisi putkia ja liukuhihnoja, joilla kuljettiin. Olisi haarukoita, jotka menisivät itse suuhun ja näkisivät, mistä ruuasta et pidä. Töölössä talot kävelisivät itse ja sen takia ei tarvitsisi muuttaa itse. Koulussa olisi tussitaulut ja tussit kirjoittaisivat itse. Kokeissa olisi paperit, joista kuuluisi ääni kun joku menisi väärin.

Jos minä olisin elossa 2117-luvulla, olisi kaikki aivan erilaista, koska olen tottunut asumaan 2017-luvulla. 2117-luvulla olisi myös erilaista ruokaa, esim. eläviä matoja, pizzoja, jotka olisivat ihmisten kokoisia ja suklaa kasvaisi puussa ja siitä voisi vain ottaa ja syödä.

3. - 4. -LUOKKALAISTEN SARJA

Töölön ala-aste

1. palkinto

Ilona Laukkanen 4A:

Elämää Töölössä sadan vuoden kuluttua

Millaistakohan elämä täällä Töölössä on sadan vuoden kuluttua? Onkohan Töölöstä kehittynyt suuri kaupunki, jossa asuu paljon enemmän ihmisiä kuin nykyään? Tai ehkä täältä on muuttanut suurin osa ihmisistä jonnekin muualle.

Ehkä kaikki ihmiset ovat hyvin kiireisiä eivätkä ehdi ihastella kaunista Töölöä ja luontoa. Suurin osa ihmisistä on myös kiukkuisempia ja surullisempia kuin ennen.

Ehkä Töölö on täynnä valtavia ja rumia pilvenpiirtäjiä. Kaikki muutkin talot ovat aika värittömiä ja masentavan oloisia. Jotkut Töölön asukkaista haluaisivat, että talot olisivat kauniimpia ja värikkäämpiä, mutta on halvempaa tehdä rakennuksista harmaita ja yksinkertaisempia.

Autoja on varmaan myös paljon ja ilman laatu on todella huono. Sää on lämpimämpi kuin sata vuotta sitten, koska ilmastonmuutokselle ei ole tehty mitään. Autot käyvät edelleen bensiinillä. Monet haluaisivat, että ihmiset ajattelisivat ympäristöä ja maapalloa, mutta henkilöautojen omistajilla on suuri vaikutus.

Tai sitten on toisenlainen Töölö, parempi sellainen. Siellä ihmiset ovat aikalailla hyvällä tuulella. He ovat myös tyytyväisiä Töölöön ja viihtyvät täällä hyvin.

Ilma on myös puhtaampaa, sillä sähköautoja käytetään enemmän ja niille on tehty lisää latauspisteitä. Sähkön kulutusta on myös vähennetty. Tuulivoimaloita on myös enemmän kuin ydinvoimaloita.

Rakennukset ovat varmaan suurin piirtein samanlaisia kuin sata vuotta sitten. Joitain taloja on hieman uudistettu. Ne ovat moderneja, mutta silti kauniita ja värikkäitä. Töölön asukkaat tykkäävät Töölön rakennuksista.

Tämä jälkimmäinen on se Töölö, jossa ainakin minä ja toivottavasti muutkin haluavat elää loppuelämänsä. Myös nuorempien sukupolvien mielestä olisi varmastikin hauskeempaa asua puhtaassa ja kauniissa Töölössä. Nyt on aika toimia jos haluamme ympäristöystävällisen ja puhtaan Töölön.

Kunniamaininta:

Lilja Pohjavirta 4A:

Elämää Töölössä sadan vuoden päästä

Herään aamulla kodistani Töölössä. Tänään aion tehdä pienen kierroksen Töölössä. Heti astuessani ovesta ulos katson omia teitään kulkevia ratikoita. Ratikat kulkevat edelleen samoja reittejä, mutta tuijottaessani Apollonkadun pysäkillä seisovaa kahdeksan ratikkaa näen täysin äänettömän, huippumodernin laitteen, joka uiskentelee lukuisien sähköautojen seassa.

Kävellessäni eteenpäin katuja näen Töölön ala-asteen. Koulu on seisonut pystyssä jo ennen Suomen itsenäistymistä, eli yli 200 vuotta. Se on nämä ajat näyttänyt ulkoa täysin samalta kuin ennen, vaikka pihalla seisova kiipeilyteline ja muut laitteet ovat uudistettu vuosien varrella nykypäivään sopiviksi.

Kuljen kohti kirjastoa ja ihastelen uusia rakennuksia jotka ovat valmistuneet juuri viime vuonna. Talot ovat paljon korkeampia ja ehdottomasti futuristisempia kuin ne noin 100 vuotta sitten olivat. Edessäni on nyt Töölön kirjasto, mutta se on todellakin muuttunut. Rakennus on nimittäin uudestaan remontoitu, tosin jo 25 vuotta menneisytydessä.

Asioituani kirjastossa mietin minne voisin seuraavaksi suunnistaa. Matkallani vastaan kulkee japanilainen turistiryhmä kameroitten ja reppujensa kanssa. Yksi heistä kysyy vähän ontuvalla englannilla:

"Miss, do you know where is the Sibelius monument?"

Opastan heidät oikeaan suuntaan, ja päätän itsekin pistäytyä puistossa, missä kyseinen monumentti sijaitsee.

Puistikot ovat vehreimpinään tänä vuodenaikana, kesänä. Istahdan penkille puiden varjossa levähtämään ja täytän vesipulloni uudestaan vesilähteestä. Tämä keksintö on vallannut lähes jokaisen Suomen puiston, lenkkeilijät ja koiranulkoiluttajat voivat sammuttaa janonsa yksinkertaisesti vain laskemalla vettä juomapulloihinsa.

Nousen ylös ja kuulen kuinka varpunen visertää yläöksissä. Linnun laulun kuuleminen kun on tänä päivänä harvinaisempaa. Onneksi tällaisen mahdollisuuden tarjoavat vielä metsät ja rauhalliset lähipuistot. Tapaan kadulla näkemäni turistit ihastelemasta Sibelius-monumenttia ja ottamassa lukuisia valokuvia kameroillaan, eikä ihme: monumentti on ollut pystyssä jo 150 vuotta, joka on aika suuri luku. Käännän katseeni liikenteeseen, alkaa jo hämärtää, mutta en vielä halua päättää kierrostani Töölössä.

Saavun hetken kävelyn jälkeen Töölön kirkolle. Puut kirkon edestä on kaadettu pienintä kantoakin myöten, mutta rakennuksen tunnistan helposti, sama vanha kello ja sama vanha väri. Tunnen kuinka silmäni alkavat jo painaa, ja mieleni ajattelee, että kannattaisi käydä jo kotiin. Raahaudun kuitenkin vielä katsomaan Taivaanlahden koulua, jos olin Töölön koulunkin käynyt katsomassa.

Onneksi kouluun ei ollut pitkä matka, käyn nopeasti läpi koulunpihat, ja katson paria uutta kerrosta, jotka lisättiin itseasiassa jo pari vuosikymmentä sitten. En pysty enää painamaan asioita Taivaanlahden koulusta, koska väsymys saa melkein jalat altani. Kävelen siis kotiini, joka häämöttää jo tuolla edessäpäin. Kotimatalla kuitenkin vaivaudun miettimään mielessäni yhden asian: Töölö on muuttunut paljon ulkoisesti, mutta se on edelleen sama Töölö.

Kunniamaininta

Elias 4A

Koti Töölössä sata vuotta sitten

Hän antoi kaikille lapsille karkkia ja suklaata. Hän oli niin vanha, että hän joutui sairaalaan.

Minun iso mummini oli sata vuota sitten todella kiva mummi.

Minä olin noin viisi vuotta, kun kävin sairaalassa katsomassa häntä. Mummi kertoi mitä Töölössä oli sata vuotta sitten. Esimerkiksi Töölössä ei ollut autoja ja hevoskärryjä.

Piti hankkia omat eväät ja perheellensä ruokaa. Siellä oli todella karua ja kuivaa. Mutta luonto oli ihanan raikasta ja tuulevaa.

Junia ei ollut, mutta autoja oli. Kyllä ihmiset pärjäsivät suomessa. Eläimillä ei ollut hirveästi ruokaa, kyllä nekin pärjäsivät hyvin.

Eläimillä oli vaan mustikoita ja muita terveellisiä marjoja. Myös vähän kaloja.

Tänä vuonna Töölö-aiheinen kirjoituskilpailu järjestettiin jo viidennen kerran Töölö-Seuran ja Töölön alueen koulujen yhteistyönä.

